

си.“ — Скърби душа-та въ бѣдѣ-тѣ на тойзи свѣтъ, и вика: „Недѣй ма остава Господи Боже мой, недѣй са отдалечава отъ мене. Притечи ми на помощь, Господи на мое-то спасеніе.“ Третый-а псаломъ е добра утренна молитва: „Боже, Боже мой, кзъмъ тебе подранавамъ, жедна е моя-та душа за тебе. . . моя-та душа са прилѣпила въ тебе, и твоа-та десница ма държи.“

Подиръ тѣзи три псалмы отпѣва са на света троица слава и три пѣти Аллілуїа, ачи тогава пакъ са продлжаватъ псалми-тѣ, съ кои-то Давидъ казва Богѹ неколѣж-тѣ си: „Господи Боже на мое-то спасеніе, денемъ и ношемъ викамъ предъ тебе; нека иклѣзе моя-та молитва предъ тебе, приклони ухото си кзъмъ мое-то виканіе,“ а подиръ това като мѹ дойде на умъ за добрини-тѣ, кои-то мѹ стори Богъ, казва на душа-та си: „Благославай, душе моя господа, и сичко, що е въ мене, негово-то скето име. . . и не дѣй забравя нито една добрина, коя-то ти сторилъ.“ Като описката величинѣ-та божїѣ, добро споманѹва и своѣж-тѣ ничтожность: „защо-то той позна нашѣ-тѣ направѣ, помни, че сме прахъ; человекъ е въ животъ-а си като трава, като цвѣтъ полскїѣ цвѣти; като дѹхне вѣтръ на него, загѹбва са, и негово-то мѣсто са не познава вече, но господна-та милость е отъ вѣка до вѣка на онѣзи, кои-то са божѣтъ отъ него.“ — Въ послѣдний-а псаломъ юще еднажды са моли Господѹ: „Господи послушай ма по своей правдѣ, не дѣй выка твой-а слѣгѣ на съдъ,